

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720205239
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6720205239.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, zastúpený JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, adresa pre doručovanie Hlboká cesta 7, 811 05 Bratislava, IČO: 42174856, proti žalovanému R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. Q. XX, XXX XX A. L., zastúpený JUDr. Ida Cabanová, advokátka, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.372,59 EUR s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 343,15 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 343,15 EUR od 22.02.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy.

odôvodnenie:

1. Dňa 01.12.2020 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.372,59 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.372,59 EUR od 22.02.2019 do zaplatenia, a taktiež si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril poistnú zmluvu pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č.XXXXXXXXXXX, návrh č.XXXXXXXXXXX, s účinnosťou od 28.04.2016 na neurčito (ďalej aj ako „poistná zmluva“). Dňa 22.10.2017 došlo z uvedeného poistného vzťahu k poistnej udalosti č.XXXXXXXXXXX. Poisteným motorovým vozidlom došlo k poškodeniu zdravia poškodených, a to W. Š., H. J. a R. J., ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody u svojho poisťovateľa Všeobecná zdravotná poisťovňa. Poverený likvidátor žalobcu uskutočnil šetrenie poistnej udalosti a ako refundáciu vyplatil VZP poistné plnenie v sume 1.372,59 EUR. Žalovaný sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť dychovej skúške na prítomnosť návykovej látky. Poverený likvidátor uplatnil voči žalovanému regresný nárok vo výške 1.372,59 EUR, avšak žalovaný do dňa spísania žaloby dlžnú sumu neuhradil. Po právnej stránke žalobca zdôvodnil svoj nárok odkazom na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. h) zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Taktiež si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy s odkazom na ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka.

2. Na návrh vydal súd dňa 08.01.2021 platobný rozkaz sp.zn.10C/48/2020-28, ktorý bol žalovanému doručený dňa 03.02.2021, a proti ktorému žalovaný podal odpor zo dňa 07.02.2021, doručený tunajšiemu súdu dňa 08.02.2021 formou elektronického podania, v ktorom okrem iného uviedol, že žalobca sa v tomto konaní domáha zaplata sumy 1.372,59 EUR s prísľušenstvom ako 100 % regresnej náhrady za vyplatenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej W. Š. spoločnosti VZP, a.s.. Žalobca poukázal na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. a) zákona č.381/2001 Z.z., ako i ustanovenie § 826 Občianskeho zákonníka, s tým, že síce citovaný § 12 zákona o PZP určuje, že pri splnení podmienok tam uvedených má žalobca právo na regresnú náhradu, ale posúdenie v akej výške je výlučnou úlohou súdu a nie autokratickým rozhodnutím žalobcu. Zároveň uviedol, že podľa rozsiahlej judikatúry súdov Slovenskej republiky bol vyslovený záver, že poisťovateľ z titulu regresnej náhrady nemá vždy nárok na 100 % regresnej náhrady podľa predmetného § 12 zákona č.381/2001 Z.z.. Žalobca v tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn.13Co/551/2015 a taktiež na nález Ústavného súdu SR č.IV. ÚS 377/2018-52. V tej súvislosti žalovaný tiež poukázal na to, že nárok spoločnosti VZP, a.s. z titulu nákladov na liečbu W. Š. je konečný podľa tabuľky 018 exkasoplnenie 193836997, ako i na to, že poškodená v čase dopravnej nehody nebola pripútaná, čo žalobca pri vyplatení bolestného neuplatnil a vyplatil to bez akéhokoľvek šetrenia. Taktiež žalobca nepredložil presne z čoho pozostáva škoda uplatnená v tomto konaní. Tieto skutočnosti sa týkajú výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia. Pokiaľ ide o zohľadnenie okolností, za ktorých škoda vznikla, poukázal žalobca na rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn.4T/75/2018 zo dňa 18.09.2018, ktorým bol žalovaný uznaný vinným z ublíženia na zdraví. Najmä odkázal na závery znaleckého posudku č.18/2018, vypracovaného znalcom MUDr. Borisom Ťažkým, ohľadne zistených koncentrácií látok zistených u žalovaného v krvi v čase nehody. Na základe toho uviedol, že pri vedení motorového vozidla mal v krvi také zbytkové stopy po omamných látkach, ktoré žiadnym spôsobom nemohli ovplyvniť jeho psychické, motorické a senzorické funkcie vodiča, čo by podľa jeho názoru súd pri určovaní výšky regresnej náhrady mal brať do úvahy. Súd by nemal pri svojej úvahe o výške regresnej náhrady dať žalovaného na rovnakú úroveň ako napríklad vodiča, ktorý spôsobí dopravnú nehodu pod vplyvom ťažkej opitosti alebo ťažkého požitia omamných látok, ktoré by významným spôsobom ovplyvnili účastníka cestnej premávky. Tiež pokiaľ ide o osobné zárobkové a majetkové pomery žalovaného ako toho kto škodu spôsobil, uviedol, že od roku 2015 je zamestnaný vo firme Bodycote Slovakia, s.r.o. ako pracovník príjmu a expedície s mesačným príjmom 700-750,- EUR netto. Motorové vozidlo, ktorým nehodu spôsobil bolo na úver a on musí splácať spotrebné úvery vo výške so splátkami 183,17 EUR mesačne a 469,23 EUR mesačne. Zároveň spláca pôžičku, ktorú mu poskytol pán X. F. vo výške 3.500,- EUR na vyplatenie náhrady ostatným poškodeným (H. a J.), každý po 1.000,- EUR vyplatené v roku 2018. Ďalšie náklady žalovaného sú príspevok na spoločnú domácnosť matke 100,- EUR, PHM na cestu do a z práce 50,- EUR, potraviny a hygiena cca 80,- EUR. Žalovanému už teraz nevychádzajú splátky dlhov a musí pri ich splácaní pomáhať jeho matka. Podľa vyššie citovanej judikatúry Slovenských súdov má za to, že postih poisťovateľa proti poisťovníkovi má plniť funkciu výchovnú, čiastočne aj represívnu, ale nikdy nie likvidačnú, ohrozujúcu existenciu poisteného a jeho rodiny. Ak by súd priznal žalovanému regresnú náhradu, bola by pre žalovaného likvidačná a on a jeho rodina by sa dostali do stavu hmotnej núdze.

Ako návrh na vykonanie dokazovania uviedol výsluch žalovaného, pripojiť súdny spis OS Zvolen č.k.4T/75/2018 vrátane predmetného znaleckého posudku MUDr. Ťažkého a tiež vykonanie znaleckého dokazovania pre skutočnosť, či poškodená W. Š. bola v čase dopravnej nehody pripútaná a ako to ovplyvnilo vznik jej zranení resp. jej zavinenie na vzniku zranení.

Žalovaný tiež uviedol, že žalobca si z uvedenej nehody nárokuje viac nárokov, ktoré si voči žalovanému uplatňuje z titulu regresnej náhrady, s tým, že súpis priložil do súdneho spisu. Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

Zároveň týmto podaním žalovaný navrhol prerušiť konanie podľa § 164 C.s.p., keď žalovaný uviedol, že má za to, že v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp.zn.10C/14/2020, 8C/17/2020 a 17C/17/2020 sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie v tomto konaní, nakoľko nárok žalobcu v predmetných konaniach vychádza z rovnakých právnych skutočností, t.j. regresná náhrada z rovnakej dopravnej nehody. Žalovaný konkrétne navrhol, aby konanie súd prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn.10C/14/2020, s tým, že vo zvyšných konaniach 8C/17/2020 a 17C/17/2020 už došlo k prerušeniu konania z tohto dôvodu.

3. Tunajší súd uznesením zo dňa 10.02.2021 sp.zn.10C/48/2020-60, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.02.2021, zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.01.2021 č.k.10C/48/2020-28

z dôvodu, že žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor s odôvodnením, v súlade s ustanovením § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

4. Tunajší súd uznesením zo dňa 30.03.2021 sp.zn.10C/48/2020-68, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.04.2021, prerušil toto konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn.10C/14/2020. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v odôvodnení tohto uznesenia.

5. Uznesením zo dňa 17.02.2021 sp.zn.10C/48/2020-63 súd vyzval žalobcu v súlade s ustanovením § 167 ods. 3 C.s.p., aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného (odporu), doručeného súdu dňa 09.02.2021, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd v poučení okrem iného žalobcu poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 153 C.s.p..

Toto uznesenie tunajšieho súdu bolo právnemu zástupcovi žalobcu spolu s podaným odporom, ako i s uznesením o zrušení predmetného platobného rozkazu doručené dňa 23.02.2021.

Právny zástupca žalobcu resp. žalobca sa k podanému odporu žalovaného nevyjadril.

6. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 30.06.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na tomto pojednávaní prostredníctvom emailu dňa 29.06.2021 z dôvodu hospodárnosti konania, keď zároveň ospravedlnil aj neúčast' žalobcu z toho istého dôvodu a taktiež vyjadril súhlas s pojednávaním v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, ako i právny zástupca žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu.

7. Súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré v priebehu konania doložili do súdneho spisu strany sporu a to: oznámenie o poistnom plnení z č.l.4 vrátane náhľadu z počítačového programu žalobcu z č.l.5, poistnú zmluvu - poistenie PZP z č.l.7, reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody z č.l.8-9, výzvu na zaplatenie náhrady poistného plnenia z č.l.10 vrátane fotokópie poštovej doručky, výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 18.10.2018 z č.l.14, list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 14.08.2020 z č.l.36, zmluvu o pôžičke zo dňa 09.01.2018 z č.l.37-38, fotokópie potvrdení o platbe z internetbankingu z č.l.39-40, zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka výňatok z č.l.40-42, zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka výňatok z č.l.42-44, transakcie z účtu na internetbankingu z č.l.44-45, tiež sa oboznámil s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Zvolen sp.zn.8C/17/2020, 17C/17/2020, 10C/14/2020 a 4T/75/2018, a tiež vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav.

Z poistnej zmluvy - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 28.04.2016, č.návrhu PZ XXXXXXXXXXXX, súd okrem iného zistil, že ako poistník je tu uvedený žalovaný, pričom zmluva bola uzavretá so žalobcom, v ktorej bolo dojednané výsledné ročné poistné vo výške 155,55 EUR, boli dojednané limity poistného plnenia a v časti E boli uvedené údaje o vozidle.

Z listu Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 06.11.2018 súd okrem iného zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom je uvedené, že dňa 05.11.2018 ukončili šetrenie poistnej udalosti zo dňa 22.10.2017, kde ako poškodený je uvedená Všeobecná zdravotná poisťovňa, s tým, že mu týmto predložili výpočet výšky plnenia, zranenie spolujazdkyne W. Š. v MV škodcu - regres, VŠZP č.XXXXXXXXXX, s tým, že na účet Všeobecnej zdravotnej poisťovne tam uvedený poukázali plnenie v sume 1.372,59 EUR.

Z náhľadu počítačového programu žalobcu ohľadne poskytnutého plnenia súd okrem iného zistil, že je tu uvedená suma 1.372,59 EUR, dátum poukázania 05.11.2018, dátum schválenia 05.11.2018, dátum zaúčtovania 08.11.2018, príjemca VZP, druh plnenia regres zdravotnej poisťovne.

Z listu Výzva na zaplatenie náhrady poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za Vás vyplatil poisťovateľ poškodenému v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla zo dňa 28.01.2019 súd okrem iného zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom mu oznámili, že v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona č.381/2001 Z.z. o PZP si uplatnili voči nemu nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré poskytli z jeho poistnej zmluvy č.XXXXXXXXXX na základe oznámenia poškodeného o vzniku poistnej udalosti a protokolu o dopravnej nehode poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, Zdravie z titulu

poistnej udalosti č.XXXXXXXXXXX-dopravná nehoda zo dňa 22.10.2017 vo výške 1.372,59 EUR, s tým, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla EČV: A., ktoré viedol pod vplyvom návykovej látky. Uvedenú náhradu poistného plnenia žiadali zaplatiť v predmetnej výške 1.372,59 EUR do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy na tam uvedený bankový účet. Z pripojenej fotokópie poštovej doručenky súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený žalobca, ako adresát žalovaný, dátum prevzatia písomností 06.02.2019.

Z listu Výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 18.10.2018 súd zistil, že ho adresovala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. žalovanému, v ktorom uviedli, že podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k.4T/75/2018 zo dňa 18.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 18.09.2018 bol zaviazaný k úhrade nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poistencom W. Š., H. J. a R. J. v sume spolu 3.279,65 EUR, pričom žiadali, aby túto sumu uhradil na tam uvedený bankový účet do 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Zároveň je tam uvedené, že ak v čase dopravnej nehody mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, doporučili mu, aby sa so žiadosťou o úhradu týchto vyčíslených nákladov obrátil na príslušnú poisťovňu, s tým, aby o odovzdaní výzvy ich informoval a uviedol názov poisťovne a číslo poistnej udalosti. Zároveň ho upozornili, že v prípade neuhradenia predmetnej sumy budú dlžnú sumu vymáhať prostredníctvom súdneho exekútora. Z listu Odpoveď na sťažnosť k postupu pracovníkov zo dňa 14.08.2020 súd zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom uviedli okrem iného, že na základe jeho sťažnosti opätovne prešetrili všetky regresné nároky k poistnej udalosti zo dňa 22.10.2017, pričom tieto sú tu presne špecifikované, s tým, že pri každom je uvedené číslo PU a konkrétne je tu uvedené bolestné J. H. vo výške 3.284,- EUR, bolestné Š. W. 2.554,- EUR-právne vymáhané, bolestné J. R. 1.277,- EUR, oblečenie + mobil W. Š.G. 85,77 EUR-právne vymáhané, sťaženie spoločenského uplatnenia W. Š.Á. 3.626,- EUR-právne vymáhané, úhrada VZP-W. Š. 1.372,59 EUR-právne vymáhané, úhrada VZP J. H. 521,42 EUR-právne vymáhané, úhrada VZP R. J. 1.385,64 EUR. Tiež je tu uvedené, že trvajú na ich regresnom nároku z dôvodov tam uvedených, s tým, že nakoľko ich regresné nároky neboli uhradené, postupne boli tieto presúvané na právne vymáhanie. Okrem toho je tu tiež uvedené, že v poistných udalostiach bolestné pani J. a bolestné pán J. od poškodených bolo úsekom likvidácie vyžiadané vyplatené poistné plnenie späť.

Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 09.01.2018 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, medzi zmluvnými stranami X. F., nar. XX.XX.XXXX ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, pričom predmetom tejto zmluvy bolo požičanie sumy 3.500,- EUR, ktorá bola veriteľom dlžníkovi odovzdaná v hotovosti pred podpisom zmluvy, čo dlžník potvrdil podpisom na tejto zmluve. Pôžička bola poskytnutá bezúročne, s tým, že dlžník sa zaviazal uhradiť pôžičku v 44 pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,- EUR, ktorých splatnosť bola presne rozpísaná, pričom posledná splátka bola vo výške 60,- EUR, splatná do 25.08.2021.

Pre prípad omeškania dlžníka s platením pôžičky si dohodli úroky z omeškania v zákonnej výške.

Z fotokópií potvrdení o platbe z internetbankingu v mesiacoch júl, august a september 2020 súd okrem iného zistil, že sú tieto označené ako trvalé platobné príkazy na úhradu, v poznámke pre príjemcu X. F. od R. N., suma 80,- EUR.

Z výňatku Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka, č.úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX, súd okrem iného zistil, že ako zmluvné strany sú tu uvedené Poštová banka, a.s., IČO: 31340890 a žalovaný ako dlžník resp. klient, pričom predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru bankou vo výške 10.000,- EUR, ktorý bol označený ako účelový úver určený na refinancovanie, počet mesačných splátok 96, termín konečnej splatnosti úveru 25.02.2027, výška mesačnej splátky 166,35 EUR. Celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 15.968,52 EUR. Splatnosť 1.mesačnej splátky 25.03.2019. Záväzok, ktorý mal byť splatený je uvedený osobný úver Slovenská sporiteľňa, zostatok úveru 4.758,- EUR.

Z výňatku Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka, č.úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX, súd okrem iného zistil, že ako zmluvné strany sú tu uvedené Poštová banka, a.s., IČO: 31340890 a žalovaný ako dlžník resp. klient a ako spoludlžník je tu uvedená Q. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola zaviazaná spoločne a nerozdielne spolu s dlžníkom na plnenie záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy, pričom predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru bankou dlžníkovi, s tým, že ako výška schváleného úveru je uvedená suma 30.000,- EUR, jednalo sa o účelový úver určený na refinancovanie, počet mesačných splátok 96, termín konečnej splatnosti úveru 25.06.2027, výška mesačnej splátky 431,32 EUR. Celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 41.405,54 EUR. Splatnosť 1.mesačnej splátky 25.07.2019. Ako záväzok, ktorý bude splatený týmto úverom bola uvedená Dobrá pôžička Poštová banka, zostatok úveru 4.878,84 EUR a osobný úver Slovenská sporiteľňa 22.975,- EUR.

Z transakcií na účte žalovaného Poštová banka-internetbanking súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené bankové transakcie od júla do septembra 2020, pričom v jednotlivých mesiacoch sú okrem iných

transakcií uvedené aj splátky vo výške 171,17 EUR a vo výške 433,23 EUR. Okrem toho je tu v každom mesiaci uvedená aj platba poisťného vo výške 12,- EUR a vo výške 36,- EUR.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.10C/14/2020 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 23.09.2020 sp.zn.10C/14/2020-100, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2021 ods. I. a III. v spojení s rozsudkom II.inštančného súdu z 25.02.2021 (a dňa 20.11.2020 ods. II.) sp.zn.11Co/95/2020-139, ktorým súd zaviazal žalovaného R. N., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť žalobcovi Kooperativa poisťovňa, a.s. sumu 60,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 60,78 EUR od 16.12.2018 do zaplattenia a zároveň v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplattenia sumy 85,77 EUR s príslušenstvom. Žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 40 %. Z odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že touto žalobou bol uplatnený regresný nárok z titulu tej istej poisťnej udalosti zo dňa 22.10.2017, a to konkrétne nárok na náhradu vecnej škody poškodenej W. Š., konkrétne za poškodené oblečenie a mobilný telefón.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.17C/17/2020 súd okrem iného zistil, že dňa 22.04.2020 bola na tunajší súd formou elektronického podania podaná žaloba, kde ako žalobca vystupuje Kooperativa poisťovňa, a.s. a ako žalovaný R. N., nar. XX.XX.XXXX, pričom žalobca sa voči žalovanému domáha zaplattenia sumy 3.626,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.06.2019 do zaplattenia, a to na základe regresného nároku z tej istej poisťnej udalosti zo dňa 22.10.2017, s tým, že konkrétne sa jedná o nárok na odškodnenie za škodu na zdraví - sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej W. Š., ktorej žalobca titulom SSU poukázal plnenie vo výške 3.626,- EUR dňa 14.03.2019. V tomto konaní zatiaľ nebolo vo veci rozhodnuté.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen 8C/17/2020 súd okrem iného zistil, že bola na tunajší súd podaná žaloba doručená dňa 29.04.2020, kde ako žalobca vystupuje Kooperativa poisťovňa, a.s. a ako žalovaný R. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorou sa žalobca domáha voči žalovanému zaplattenia sumy 2.554,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.04.2020 do zaplattenia, s tým, že nárok je uplatnený z titulu regresnej náhrady z tej istej poisťnej udalosti zo dňa 22.10.2017, pričom konkrétne sa uplatňuje nárok na odškodnenie za škodu na zdraví - bolestné poškodenej W. Š., keď z tohto titulu žalobca poukázal poškodenej plnenie v celkovej výške 2.554,- EUR. V tomto konaní nebolo zatiaľ vo veci rozhodnuté, s tým, že naposledy sa vo veci uskutočnilo pojednávanie dňa 07.07.2021, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vydania uznesenia o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn.10C/48/2020.

Z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.09.2018 sp.zn.4T/75/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2018, súd okrem iného zistil, že obžalovaný R. N., nar. XX.XX.XXXX bol uznaný za vinného, že dňa 22.10.2017 v čase o 23.15 hod. v obci H. W., okres A. viedol ako vodič po ceste I/66 v smere od obce T. do mesta A. motorové vozidlo značky BMW 3r Reihe, ev.č.A., ktorého je vlastníkom, pričom v km 59,10 v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam a stavu vozovky dostal s vozidlom na mokrej vozovke šmyk, po ktorom prešiel s vozidlom do protismeru a následne mimo vozovku do regulačného kanála, v ktorom sa vozidlo prevrátilo na pravý bok, v dôsledku čoho spolujazdci W. Š., H. J. a R. J. utrpeli tam špecifikované zranenia, teda inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon sa mu podmienčne odložil a bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 24 mesiacov a tiež mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložené súdom ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, s tým, že ochranné liečenie potvára, kým to vyžaduje jeho účel. Taktiež bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 3.279,65 € a Nikole Šurinovej škodu z titulu neuhradenej časti bolestného podľa znaleckého posudku vo výške 638,10 €. Okrem toho podľa § 288 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodených R. J. a W. Š. s nárokom na náhradu škody resp. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. V zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku bol tento rozsudok vyhotovený bez odôvodnenia, pretože po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní sa prokurátor, obžalovaný a obhajca obžalovaného vzdali práva podať odvolanie.

Zo znaleckého posudku č.j.: 18/2018, znalca MUDr. Borisa Ťažkého, z odboru zdravotníctvo a farmácia, súdne lekárstvo, zo dňa 20.04.2018, ktorý bol vypracovávaný v rámci trestného konania, súd okrem iného, konkrétne z jeho zo záveru zistil, že na otázku, aké omamné a psychotropné látky boli prítomné v odobratom biologickom materiáli (krv a moč) u R. N., znalec uviedol, že toxikologickou analýzou vzoriek krvi boli zistené tieto látky: metamfetamín a jeho metabolit amfetamín. Uvedené svedčí pre skutočnosť, že R. N. užil metamfetamín (pervitín ... a iné slangové názvy). Koncentrácia metamfetamínu v krvi 24,12

ng/ml a koncentrácia amfetamínu v krvi menej ako 3 ng/ml. Uvedené koncentrácie sú pomerne nízke a nedosahujú limitné hodnoty (cutt-off koncentrácie) stanovujúce ovplyvnenie psychických, motorických a senzorických funkcií. Pre obidve látky je limitnou hodnotou stanovená koncentrácie 25 ng/ml. Hodnoty pod 25 ng/ml sú všeobecne považované za nevýznamné z hľadiska ovplyvnenia účastníka cestnej premávky, hodnoty nad 100-200 ng/ml sú považované za podstatné ovplyvnenie zodpovedajúce koncentráciám alkoholu v krvi nad 1 g/kg (promile). Na otázku, aby určil z odobratého biologického materiálu čas užitia omamných a psychotropných látok vodičom R. N., znalec uviedol, že dôkaz metabolitov účinných látok marihuany v moči (a negatívny v krvi) môže svedčiť pre užitie dlhšiu dobu pred odberom biologického materiálu. Nález metabolitov metamfetamínu v nízkej koncentrácii v krvi svedčí pre ich užitie, a to kratšiu dobu pred odberom do jedného dňa. Hodnotenie času užitia závisí od veľkosti užitej dávky, obvinený však užitie neguje, čo sa nezakladá na pravde. Na otázku, aby znalec popísal, aký účinok malo užitie zistených látok na organizmus R. N. v čase nehody, znalec uviedol, že všeobecné účinky látok zistených v krvi sú popísané v posudkovej časti, s tým, že je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade ide podlimitnú koncentráciu, ktorá podstatným spôsobom neovplyvňuje schopnosti viesť motorové vozidlo. Na otázku, ako boli ovplyvnené fyzické a psychické funkcie vodiča R.Á. N. v čase vedenia vozidla a dopravnej nehody dňa 22.10.2017 v dôsledku ovplyvnenia omamnými látkami, znalec uviedol, že fyzické a psychické schopnosti boli v danom prípade z hľadiska ovplyvnenia budivými amínmi (amfetamín, metamfetamín) zistenými v krvi boli ovplyvnené nepodstatným spôsobom.

Z výsluchu žalovaného na pojednávaní súd okrem iného zistil, že k veci uviedol toľko, že jeho situácia je problematická, keďže už v súčasnosti jeho výdavky prevyšujú zárobky. Má 2 pôžičky v Poštovej banke v sume 180,- a 470,- EUR, s tým, že ešte spláca kamarátovi po 80,- EUR mesačne pôžičku, čo si zobral hneď, keď sa stala nehoda, lebo sa chcel s tými spolucestujúcimi mimosúdne dohodnúť a tak vyplatil po 1.000,- EUR H. J. a R. J., s tým, že aj následne oni tie peniaze zobrali, ale zobrali si potom peniaze aj od Kooperatívy a W. Š. uhradil 200,- EUR za okuliare. Okrem toho platí mame za bývanie 50,- EUR, keďže u nej býva a teda jeho príjem v čistom je teraz okolo 750-800,- EUR mesačne a keď k tomu pripočíta výdavky na jedlo, tak v podstate už to prevyšuje jeho príjem a keby ho nepodporovala mama, tak nevie, kde by skončil. Čo sa týka tých úverov v Poštovej banke, na otázku špecifikoval, že obidva teda, aj na tých 10.000,- aj na 30.000,- EUR si bral na refinancovanie úverov, ktoré mal na kúpu toho auta, jednalo sa o vozidlo BMW, keďže tam boli vyššie výdavky s tým spojené aj v rámci opráv. Na otázku súdu, pokiaľ uvádzal splátky úverov 180,- EUR a 470,- EUR, v čom spočíva rozdiel oproti údajom uvedených v úverových zmluvách ohľadne výšky splátok, žalovaný uviedol, že sa tam spláca ešte aj poisťka z tých úverov. Na doplňujúcu otázku súdu ohľadne úveru na sumu 30.000,- EUR, kde je ako spoludlžník uvedená aj jeho matka, žalovaný uviedol, že sa to snaží splácať sám, pretože nechce do toho mamu zahŕňovať, keď rodičia sú rozvedení a mama sa musí ešte starať o nepľnoletú sestru. Na otázku súdu, či absolvoval súdom nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie, žalovaný uviedol, že áno, že tam dochádzal ambulantnou formou asi 2 roky a bolo to úspešné. Na doplňujúcu otázku súdu uviedol, že teraz už neberie žiadne drogy, teda ani „péčko“, ani nefajčí marihuanu. On sa z celej tejto situácii poučil, začal žiť inak od tej nehody, čo sa stala a na záver uviedol, že ho to všetko veľmi mrzí, ako to celé dopadlo.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiaval vyjadrení uvedených v podanom odpore voči platobnému rozkazu a nad rámec toho vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keď poukázal na to, že Všeobecná zdravotná poisťovňa oznámila žalobcovi výšku škody listom zo dňa 31.10.2018, s tým, že k nehode došlo 22.10.2017 a žaloba bola podaná až v decembri 2020. Presne nevedel uviesť, kedy začala plynúť premlčania doba, pretože k žalobe nebolo pripojené, kedy vykonala VZP predmetné zdravotné úkony vo vzťahu k W. Š., najneskôr ale subjektívna premlčacia doba začala plynúť podľa jeho názoru 31.10.2018 a keďže táto je dvojnásobná, tak uplynula pred podaním žaloby. Tiež poukázal na to, že v žalobe je nesprávne uvedené, že sa žalovaný odmietol podrobiť dychovej skúške, tento ju absolvoval a až následne boli vykonané odbery krvi a moču, s tým, že pre prípad, ak by sa súd nestotožnil so vznesenou námietkou premlčania, poukázal na to, že v krvi žalovaného boli zistené podlimitné hodnoty návykových látok, ktoré nemohli ovplyvniť jeho schopnosť vo vzťahu k riadeniu motorového vozidla, a s poukazom na to žiadal, aby súd k tomuto prihliadol aj vo vzťahu k primeranosti výšky regresnej náhrady. Ak by súd nemal dostatok údajov ohľadne posúdenia námietky premlčania, žiadal, aby si súd vyžiadal ako dôkaz kompletný zoznam zdravotných úkonov od VZP, pokiaľ ide o to, kedy, ktorý úkon bol vykonaný, resp. kedy bola známa výška škody z toho vyplývajúca. Na záver uviedol, že pokiaľ v jednej z tých úverových zmlúv figuruje ako spoludlžník aj matka žalovaného, bolo to kvôli tomu, že po nehode nebol žalovaný schopný splácať svoje úvery, hrozila ich predčasná splatnosť, a teda na základe toho, keďže jemu by taký úver v danej výške nedali,

tak v jednej z tých úverových zmlúv tam figuruje ako spoludlžník matka, avšak plnenie bolo poskytnuté výlučne žalovanému.

8. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 826 OZ, ak poistený spôsobí škodu následkom požitia alkoholu alebo návykových látok, má poisťiteľ proti nemu právo na primeranú náhradu toho, čo za neho plnil.

Podľa § 9 ods. 7 písm. c) zákona č.580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení účinnom do 31.10.2017, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2018, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 287 ods. 2 Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2018, výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený. V odôvodnených prípadoch môže súd vysloviť, že záväzok má byť splnený v splátkach, a súčasne určí podmienky ich splatnosti, pritom berie na zreteľ aj vyjadrenie poškodeného.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2018, ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2018, na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

Podľa § 12 ods. 4 zákona o PZP, právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o PZP, na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

Podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom do 30.11.2019, vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol

alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme; toto neplatí pre cyklistu jazdiaceho v zastavanom území obce a pre cyklistu jazdiaceho po cestičke pre cyklistov, ak množstvo alkoholu v jeho organizme nepresiahne hodnotu 0,24 miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu pri vyšetrení dychovou skúškou prístrojom alebo 0,5 gramu etanolu na kilogram hmotnosti vyšetrovanej osoby pri lekárskom vyšetrení zo vzorky krvi plynovou chromatografiou.

Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona, ochranné liečenie môže súd uložiť aj popri treste alebo pri upustení od potrestania.

Podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona, návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

Podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, kto inému z nebanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

V konaní nebolo sporné medzi stranami, že dňa 22.10.2017 došlo k dopravnej nehode, ktorá bola spôsobená motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu, s tým, že túto dopravnú nehodu zavinil žalovaný, ktorý bol zároveň poistníkom predmetného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pri tejto dopravnej nehode došlo u spolujazdcov žalovaného ku škodám na zdraví, okrem iného aj u spolujazdkyne W. Š., ktorej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, pričom náhradu nákladov za túto poskytnutú zdravotnú starostlivosť si Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. uplatnila voči žalovanému a následne aj priamo voči žalobcovi z titulu povinného zmluvného poistenia žalovaného. Celková výška nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencom VZP, a.s. W. Š.G., H. J. a R. J. predstavovala sumu 3.279,65 EUR, s tým, že z listu žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 06.11.2018 - oznámenie o poistnom plnení vyplýva, že konkrétne vo vzťahu k W. Š. táto úhrada predstavuje sumu 1.372,59 EUR, čo korešponduje s výškou žalovanej sumy, ktorú si uplatnil žalobca voči žalovanému v súdnej veci z titulu 100 % regresnej náhrady.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný bol v súvislosti s touto dopravnou nehodou právoplatne odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 18.09.2018 sp.zn.4T/75/2018, za prečin ublíženia na zdraví, za čo bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody. Taktiež bola žalovanému ako obžalovanému v rámci adhézneho konania uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe (18 mesiacov) spôsobenú škodu spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 3.279,65 EUR. Okrem toho mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca plnil v prospech VZP, a.s. náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť jednej z poškodených, konkrétne W. Š. sumu 1.372,59 EUR.

Žalobca si touto podanou žalobou voči žalovanému uplatnil regresný nárok v predmetnej výške v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, keďže pri šetrení tejto dopravnej nehody v rámci trestného konania políciou bolo zistené, že žalovaný mal v krvi resp. moči pozitívny nález na návykové látky (v žalobe nesprávne uvedený odkaz na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. h) zákona č.281/2001 Z.z. o PZP).

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, pričom s poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa súd touto musel

primárne zaoberať, avšak následne túto námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú. Totiž podľa názoru súdu, keďže v tomto konaní si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok z titulu regresnej náhrady v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku je upravená v tiež vyššie citovanom ustanovení § 12 ods. 4 zákona o PZP, je teda trojročná, pričom začína plynúť odo dňa vyplatenia poistného plnenia. To znamená, pokiaľ z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca ako poisťovateľ plnil za žalovaného v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. predmetnú sumu 1.372,59 EUR dňa 05.11.2018 a žaloba bola na tunajšom súde podaná dňa 01.12.2020, bola žaloba podaná včas a nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému v tomto súdnom konaní nie je premlčaný.

Obrana žalovaného tiež spočívala v tom, že tieto návykové látky, ktoré boli u žalovaného zistené, boli v takých množstvách, ktoré nemohli ovplyvniť konanie a správanie žalovaného v čase dopravnej nehody, na základe čoho žiadal žalovaný žalobu zamietnuť resp. minimálne žiadal, aby súd v tomto zmysle zohľadnil okolnosti, za ktorých škoda vznikla. Súd pripúšťa, že táto otázka je primárne relevantná v rámci trestného konania a zrejme aj bola zobratá do úvahy, keďže z predmetného trestného rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že žalovaný bol uznaný za vinného len zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v zmysle § 157 ods. 1 Trestného zákona a nie aj § 289 Trestného zákona ohľadne ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Avšak s odkazom na znenie citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP súd dospel k záveru, že vo vzťahu k takto uplatnenému regresnému nároku poisťovateľa voči poisťovníkovi v rámci civilného procesu súd neskúma, vo vzťahu k základu nároku, či návyková látka mala vplyv na vedenie vozidla, resp. či tu existuje bezprostredná príčinná súvislosť medzi užitím návykovej látky a spôsobenou dopravnou nehodou resp. vzniknutou škodou. Zo znenia predmetného zákonného ustanovenia podľa názoru súdu vyplýva, že poisťovateľ si môže predmetný regresný nárok voči poisťovníkovi uplatniť v rozsahu poistného plnenia resp. v jeho časti, v prípade, že tento viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, čiže nie je tu definovaná podmienka, že dopravnú nehodu dotýčny spôsobil pod vplyvom návykovej látky a taktiež súd nemohol opomenúť tiež vyššie citovanú zákonnú povinnosť vodiča definovanú v zákone o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa táto ešte môže v jeho organizme nachádzať, a preto aj v tejto súvislosti súd dospel k záveru, že nakoľko v čase dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný, mal v organizme návykovú látku, bola splnená podmienka, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd ustálil, že základ nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému z titulu regresného plnenia v zmysle citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení je daný.

Následne však súd pristúpil k posúdeniu otázky výšky uplatneného nároku, pričom súd sa ale nestotožnil s právnym názorom žalovaného prezentovaného prostredníctvom jeho právneho zástupcu v tom zmysle, že žiadali, aby súd prehodnotil samotný nárok Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. vo vzťahu k výške nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v prospech W. Š. vzhľadom na skutočnosť, že táto nemala byť v čase dopravnej nehody pripútaná, čo mohlo ovplyvniť vznik jej zranení resp. jej zavinenie na vzniku zranení, keďže súd zastáva názor, že nie je možné opätovne preskúmať výšku tohto plnenia, nakoľko žalovaný bol právoplatným trestným rozsudkom zaviazaný nahradiť škodu spôsobenú VZP, a.s. v celkovej výške 3.279,65 EUR, pričom príslušná časť z nej vo výške 1.372,59 EUR predstavuje úhradu týkajúcu sa konkrétne W. Š., a teda žalobca bol povinný za žalovaného uhradiť bez ďalšieho túto sumu VZP, a.s. na základe tohto súdneho rozhodnutia. Z tohto dôvodu ani nevyhovel návrhu žalovaného vykonať znalecké dokazovanie pre posúdenie skutočnosti, či poškodená W. Š. bola v čase dopravnej nehody pripútaná a ako to ovplyvnilo vznik jej zranení resp. jej zavinenie na vzniku zranení, keďže takéto dokazovanie súd považoval za nadbytočné a jeho výsledky by nemohli ovplyvniť nijakým spôsobom rozhodnutie súdu v tejto veci.

Súd sa však stotožnil s právnymi názormi vyslovenými aj v náleze Ústavného súdu SR IV. ÚS 377/2018-52 zo dňa 31.01.2019, ako aj v ňom citovanom rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn.1Cdo/204/2014 z 28.06.2016, na ktoré odkázal aj žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v rámci svojej obrany, keď aj tento súd zastáva ústavne akceptovateľný princíp, že regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má tiež zohľadniť okolnosti, za ktorých k vzniku škody došlo. Súd však bol oprávnený posudzovať v tomto konaní len nároky, ktoré už boli resp. sú uplatnené žalobcom voči žalovanému v tejto poistnej udalosti, keď nateraz mal preukázané, že sú resp. boli vedené 4 súdne konania (vrátane súdnej veci), a teda aj v tejto súvislosti vyhodnotiť primeranosť požadovanej náhrady, keďže súd sa plne stotožňuje s názorom, že v takomto type sporov bude nutné zohľadniť pri posúdení primeranosti výšky regresnej náhrady všetky 3 komponenty - výška plnenia a miera jej percentuálneho zníženia, okolnosti, za ktorých došlo ku škode (napr. aj miera vplyvu návykovej

látky na vznik nehody) a majetkové resp. ekonomické pomery toho, kto škodu spôsobil tak, aby bol dosiahnutý vyššie špecifikovaný účel regresnej náhrady.

Pokiaľ ide o výšku plnenia vyplateného z titulu poistenia, súd mal z pripojených vyššie citovaných spisov tunajšieho súdu preukázané, že je vedené v súčasnosti konanie pod sp.zn.8C/17/2020, kde je uplatnený nárok vo výške 2.554,- EUR s príslušenstvom, v konaní 17C/17/2020, kde je uplatnený nárok vo výške 3.626,- EUR s príslušenstvom, v konaní 10C/14/2020 bolo už právoplatným rozsudkom rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 60,78 EUR spolu s príslušenstvom a v súdnej veci si žalobca voči žalovanému uplatňuje nárok vo výške 1.372,59 EUR s príslušenstvom. Ďalej z listu žalobcu, ktorý bol adresovaný žalovanému zo dňa 14.08.2020 vyplýva, že žalobca eviduje ďalšie nároky voči žalovanému, a to z titulu úhrady VZP ohľadne H. J. vo výške 521,42 EUR a úhrady VZP ohľadne R. J. vo výške 1.385,64 EUR, a nateraz ostávajú otázne nároky z titulu bolestného pre H. J. vo výške 3.284,- EUR a tiež bolestného pre R. J. vo výške 1.277,- EUR, keď je tu tiež uvádzané, že od týchto poškodených bolo úsekom likvidácie vyžiadané vyplatené poistné plnenie späť. To znamená, ak by boli zo strany žalobcu voči žalovanému formou regresnej náhrady v plnej 100 % výške uplatnené všetky tieto nároky, presiahla by suma 14.000,- EUR a v prípade, ak by aj vôbec nebolo uplatňované bolestné ohľadne H. J. resp. R. J., suma by dosiahla takmer 10.000,- EUR.

Taktiež bol súd povinný prihliadnuť k osobným zárobkovým a majetkovým pomerom žalovaného, keď vychádzal z jeho čistého deklarovaného zárobku vo výške cca 800,- EUR, avšak s tým, že z tohto príjmu je povinný uhrádzať a aj uhrádza splátky úverov vrátane ich poistenia mesačne v sume cca 730,- EUR, keď najväčšia časť týchto úverových splátok podľa tvrdenia žalovaného predstavuje splátky úveru, ktorý mal byť použitý na financovanie kúpy predmetného motorového vozidla BMW, ktoré aj bolo povinne zmluvne poistené a menšia časť mala byť použitá na mimosúdne vyrovnanie s poškodenými z predmetnej dopravnej nehody. Súd teda musel konštatovať, že pokiaľ by bol v konečnom dôsledku žalovaný zaviazaný uhradiť v prospech žalobcu sumu cca 10.000,- až 14.000,- EUR, bolo by to pre žalovaného ekonomicky likvidačné.

Taktiež súd pristúpil k posúdeniu a zohľadneniu okolností, za ktorých škoda vznikla, keďže z vyššie citovaného znaleckého posudku znalca MUDr. Borisa Ťažkého jednoznačne vyplynulo, že síce žalovaný v čase predmetnej dopravnej nehody mal v krvi zistené návykové látky, avšak ich hodnota resp. koncentrácia bola nízka a bola v hodnotách, ktoré sú všeobecne považované za nevýznamné z hľadiska ovplyvnenia účastníka cestnej premávky, teda konkrétne znalec uviedol, že v danom prípade išlo o podlimitnú koncentráciu, ktorá podstatným spôsobom neovplyvňuje schopnosť viesť motorové vozidlo. Znalcom uvedené koncentrácie u žalovaného označil za pomerne nízke a nedosahujúce limitné hodnoty (cutt-off koncentrácie) stanovujúce ovplyvnenie psychických, motorických a senzorických funkcií. Súd teda má za to, že je potrebné zobrať do úvahy tieto skutočnosti vo vzťahu k výške požadovanej regresnej náhrady, keď žalovaný by nemal byť postavený na rovnakú úroveň ako vodič, ktorý spôsobí dopravnú nehodu pod vplyvom ťažkej opitosti resp. požitia omamných látok v takých koncentráciách, ktoré by podstatným spôsobom ovplyvnili jeho schopnosť viesť motorové vozidlo.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd považoval v tomto konkrétnom prípade za primeranú výšku regresnej náhrady sumu, ktorú prisúdil žalobcovi, teda sumu 343,15 EUR, čo zodpovedá podielu 25 % regresnej náhrady oproti pôvodne žalobcom požadovanej regresnej náhrade v rozsahu 100 % (1.372,59 EUR), keď súd má za to, že takáto výška regresnej náhrady plní jednak výchovný (odstrašujúci) účinok, čiže nebola stanovená príliš nízko, ale zároveň nie je pre žalovaného ekonomicky likvidačná. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, súd tento priznal žalobcovi z prisúdenej sumy vo výške, ako bol žalobcom uplatnený, keď úrok z omeškania si žalobca uplatnil v zákonnej výške, nakoľko základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %, teda prisúdil žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a tiež prisúdil žalobcovi úrok z omeškania za obdobie, ako bol ním uplatnený, t.j. od 22.02.2019, keďže súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný je v omeškaní s úhradou tejto prisúdenej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle výzvy na zaplatenie náhrady poistného plnenia zo dňa 28.01.2019, ktorá začala plynúť nasledujúci deň po doručení tejto výzvy, a teda uplynula 21.02.2019.

10. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách konania súd rozhodol analogicky v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku na základe zásady úspechu. Žalobca sa pôvodne domáhal v konaní zaplatenia sumy 1.372,59 EUR s príslušenstvom, s tým, že týmto rozsudkom súdu mu bola priznaná suma 343,15 EUR s príslušenstvom, pričom v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Súd však priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, keď vychádzal z toho, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, keď základ nároku bol daný a výška priznaného nároku bola ustálená na základe úvahy súdu. Základom pre výpočet tarifnej odmeny advokáta za poskytnuté právne služby bude výška súdom priznaného plnenia, pričom uvedené sa odrazí v uznesení, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodnuté o výške náhrady trov konania. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 56/2017 zo dňa 08.02.2017, zo záveru, z ktorého vyplýva, že ani nová právna úprava v podobe Civilného sporového poriadku nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne podľa doterajšej úpravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.